

13 Οκτωβρίου 2014

Τίποτε ασυνήθιστο...ένα θαύμα

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οι δύο άνδρες είχαν τελειώσει την εργασία τους (εθελοντική διακονία) στο μοναστήρι. Είχαν εκεί από νωρίς το πρωί και ήταν 4.30 το απόγευμα, όταν επισκεύασαν μία βλάβη στην μεγάλη πόρτα της εισόδου.

Η μοναχή, που τους είχε ζητήσει την επισκευή, ρώτησε αν θα φύγουν καθώς έπρεπε να κλειδώσει την πόρτα και να αποσυρθεί και αυτή, ως τις 5.00, στο κελλί της.

Άλλη δουλειά για κείνη την ημέρα δεν είχαν αλλά αντί να απαντήσουν «ναι θα φύγουμε», -άγνωστο γιατί- της είπαν «όχι».

Εκείνη κλείδωσε και αποσύρθηκε και οι άντρες περίμεναν να πάει πέντε η ώρα, να ανοίξει η πόρτα και να φύγουν....Σκέτη παράνοια, δηλαδή...

Στις πέντε ήταν ήδη μπροστά στην κλειδωμένη πόρτα, δίχως να έχουν καταλάβει γιατί αρνήθηκαν να φύγουν νωρίτερα.

Λίγο πριν ανοίξουν οι μοναχές, στην απέξω πλευρά της πόρτας έφτασαν οι εργάτες από τα κτήματα του μοναστηριού και περιμένοντας -οι μεν από μέσα, οι δε απέξω- έπιασαν κουβέντα και οι δύο άντρες έλεγαν στους εργάτες για την «ανοησία» τους να μην έχουν φύγει νωρίτερα.

» Κι' εμάς ποιός θα μας κατέβαζε στην πόλη;» απόρησαν οι εργάτες » Η αδελφή που ήταν μαζί μας, από το πρωί είχε πει ότι θα μας πάρετε με το αυτοκίνητό σας.»

Όμως η μοναχή αυτή δεν το είχε πει στους δύο άντρες. Δεν ήταν καν στο μοναστήρι. Πέρασε από τα κτήματα, ήλεγξε την πορεία των εργασιών και στη συνέχεια πήγε σε άλλο κτήμα και ακόμη δεν είχε επιστρέψει...

Πώς λοιπόν θα ήξεραν οι άντρες ότι έπρεπε να περιμένουν τους εργάτες, αν δεν τους είχε κρατήσει (φαινομενικά για ανεξήγητο λόγο).....κάποιος;

Ο Αρχάγγελος ίσως (καθώς των Ταξιαρχών είναι το μοναστήρι);

Στις πέντε η πόρτα άνοιξε -κατά τα κεκανονισμένα- και έφυγαν όλοι μαζί δίχως κανείς να μιλήσει για το «παράξενο γεγονός», που είχαν κουβεντιάσει λίγο πριν.

Άλλωστε εκεί που διακονούσαν, είχαν ξαναδεί θαύματα! Τίποτε ασυνήθιστο, λοιπόν...

Πηγή: logia-tou-aera.blogspot.gr